

Účelem této diplomové práce je analyzovat, zda je v českém právu přípustné smluvní omezení odpovědnosti za škodu (resp. náhrady škody), jaké jsou limity tohoto omezení a jaké by měly být. Pozornost je přitom soustředěna na otázku limitace práva na náhradu škody předem.

Diplomová práce se skládá z úvodu, deseti kapitol a závěru. První čtyři kapitoly poskytují podkladové informace a terminologii nutnou pro zbývající část práce, jako je odpovědnost za škodu, její dělení, předpoklady a rozsah. V páté kapitole je představeno spektrum způsobů limitace a principiální základy limitace. Šestá, sedmá a osmá kapitola se zabývají samotnou možností limitace odpovědnosti za škodu ve třech oblastech: současné občanské a obchodní právo a nové občanské právo dle z. č. 89/2012 Sb., tzv. nového občanského zákoníku. Devátá kapitola pak poskytuje krátký pohled do německé regulace otázky ještě předtím, než jsou v desáté kapitole poskytnuty závěry o možné praktické regulaci v českém právu.

Kapitola šestá zabývající se současným obchodním právem shrnuje vývoj ve zkoumané otázce a identifikuje omezení v tomto ohledu. V kapitole sedmé je hluboce zkoumán význam a smysl § 574 odst. 2 občanského zákoníku a docházím k závěru, že i v režimu občanského zákoníku je možné limitovat předem výši náhrady škody. Osmá kapitola zkoumá nový občanský zákoník, analyzuje interpretační potíže a přichází se závěrem, jak rozumět zákonným omezením limitace. Devátá kapitola pak ukazuje přístup německého práva k této otázce. V poslední kapitole je navrženo znění klíčového ustanovení. Závěr shrnuje dílčí závěry kapitoly šesté až desáté.